

מסורת הש"ס

(א) ב"ב קט"ז: כחצות ק"ב.
(ב) לקמן כ"ז: ע"ש [עדות
פ"ב מ"ג, (ג) [לקמן
ע"ה, ב"ק י"ב, ב"מ ט"ז].
(ד) ב"ק י"ב, ב"מ ט'
לקמן ע"ה, (ה) [לקמן כ"ז.
סג"ל, (ו) [לקמן ע"ז, ב"מ
י"ז, (ז) [קדושין מ"א,
(ח) [ירמיה ל"ג, (ט) [דברים
כ"ד, (י) [ספר, (יא) [ובס ד"ה
כחצ"ל].

מוסף רש"י

[illegible]

וְקָן שֶׁאֵין דִּיעַ לֵאמְרוֹ. שְׂהוּ חֶסֶד וּמִקְוֶה לֹא לְגַמְרֵי וּגְמַר דְּעִמְהִי וּמִקְוֶה וְלֹא גְמִירָה לֵאמְרוֹ בְּדַעְמָה אֵלֶּה בְּשֵׁי שְׂעוּת. לֵאחֲרֵי שִׁנְתָּהּ הַשְׁתָּר כִּכּוּב. הַמְלוֹה מִמֶּנּוּ: מִכֻּסֵּי צִי חוֹרִין. אֲבָל לֹא מִמֶּשְׁעָבֵד כִּיּוֹן דְּלִיכָא שְׂעִיר צַעֲדִים לִית לִיה קִלְחָ וְהוּהוּ לִיה מְלוּהָ עַל פִּה. אֲלֵמָּה כָּל אֶרֶס נִמְי מִקְנֵה דָּהּ אֲמַר שְׂטָרָא כְּשִׁתְּכֵם בַּעֲרֵב לֵאחֲרֵי זֶמַן כִּכְרֵי הָיָה מְסוּר לְמִלוּה וְהִיאךְ נִכְסֵי הָעֶרֶב הָיָה מִשְׁעָבֵדִים בִּז וְהָא עֵינִין סִפְרֵי מִקְנֵי־אִי לֹא דִקְאִינִי יִתְהִלֵּה מְלוּה לְעֶרֶב וְחִסֵּי הִסְדֵּי מִקְרִיִּי יִתְהִלֵּי: כּוּסְכּוֹ וְכִסֵּי אִי. גִּיטָא. וּמִקְנֵי־אִי לִבְעֵל וְהוּבֵי לֵה יִתְהִלֵּה: וְהִיאךְ כּוּסֵּכּ אִם שׂוֹכְרוֹ. פִּרְעוֹן הַמְבוּיָה שְׂפִירָה וּמִקְוֶה לֵאחֲרֵי וְהִיא מִחֲתֻמַּת עֵדִים וּמוֹסְרָתוֹ לֹא לִירֵאִי בִּידֵי: עֵלוּ. עַל הָעֶבֶד: קְנֵאֲכֵם. לְעֶבֶד שְׂעִיר מִמֶּנּוּ וְהוּבֵי צִנְדֵּי דְהוּהוּ לִיה הִיא עֶבֶד מִחֲרָה וְגִיטָה וְחִירָה כְּזֹל לֵה כִּחָד: וְזֹל מִכֻּסֵּי אִם קֵנֵה. דְּכִי אֲמֹר רִנְגֵּן חֲרָזוּ שֶׁל לֹא קוּיֵּן לֹא לֵאחֲרֵי מִכֻּסֵּי־אִם אֲמֹר דְּשִׁאֵי מִקְרֵקְרֵי דְחִירָי מִמִּקְרֵקְרֵי לֵאחֲרֵי יִירֵד וּרְבָא גִיטָה אֲמֵרָה לֵאחֲרֵי הֵי בְּשִׁיטָא אֲחֻזִּין (יִמָּךְ דָּף ע'): כְּכֹסֹף. לֵאחֲרֵי רָאוּ לֵהן: חֲרָסֵהּ כִּכֵּסֵּה לֵאחֲרֵי מִכֻּסֵּי. כְּגוֹן נֶגֶל לֵה גִט בְּחֶזֶק חֲרִירֵי וְהִלְךְ עָלָה חֲרָז וּמִכְרָה לֵה חֲרָז חֲרָז אִי נֶגֶל לֵה בְּחֻמְתָּהּ וְהָא וְדִלִּי אִינֵה מְגוּרֶשֶׁת דְּמִקְנֵי מִגְרֶשֶׁה לֵה דְשִׁשְׁתָּן בְּעֵל גִּטָּה בְּחֶזֶל לֵה שִׁלֵּה הִיתָה דְקִמְי לֵה מִכֻּסֵּי־אִם נֶגֶל לֵה גִטָּה וְחִירָה וְכִי אֲחֵה אִי חֲרָז לִירֵד לֵאחֲרֵי לֵה מִכְרָה בְּעֵל אֲחֵה לֵה דְחִירָה וְנֶגֶל לֵה חֲרָז לֵה חֲרָז וְהִיא בִּידֵי: מֵה יִדֵּה דִלִּי. גִּיטָּה עַל כְּרָחָה: אִם חֲרָסֵה. בְּעֵינִין דְּלֵאחֲרֵי צִין מִשְׁעָבֵד צִין בְּחֶזֶק חֲרָחָה כְּגוֹן חֲרָז אִינֵה שֶׁלֵּה חֲרָסֵה שׂוֹרֵה גִטָּה לְמִשְׁכָּה:

שאינו שער אללא אים כן
אשה לא ידעה כולי האי
בעלמא: לאחר חיתום
ב כתב ידו ואני ערב:

המביא גם פרק שני גיטין

וְעַתָּה שְׂאֵנִי דִידַע לִאֲקוּנִי אֵלָא אֲמַר רַבָּא
 הֵכֵא בְּעֵרֵב הֵיוּצֵא לְאַחֵר חֵיתוּם שְׁמִירוֹת
 יְבִיב מִכְסִּים בְּנֵי חֲרוּדִין אֲמַר רַב אִשִּׁי מֵאִי
 יוֹשֵׁי־אֵל דְּלִמָּא גְּבֵרָא שְׂאֵנִי דִידַע לִאֲקוּנִי אֵלָא
 אֲמַר רַב אִשִּׁי מֵהֵכֵא בְּחֵאשָׁה יְכוּחֶתָּא אֵת
 שְׁטֵה וְהֵאשִׁי כֹּחֵת אֵת שׁוּבְרֵי שְׁאִין קִיּוּם
 גִּטָּה אֵלָא בְּחֻתְמֵיו אֲמַר רַבָּא יְכֵתֵב לָהּ גִּטָּה
 וְתַנּוּ בִיד עֲבָדוֹ וְכֵתֵב לָהּ שְׁטֵר מִתְּנָה עֲלִיו
 גִּנְאֹתָהּ וּמִתְגַּרְשָׁת בּוֹ וְאִמְאִי חֲצַר מֵהִלְכַת
 יוֹא וְחֲצַר מֵהִלְכַת לֹא קֵנָה וְכִי תִימָא
 עֲוֹמֵד וְהָאֲמַר רַבָּא כָּל שְׂאִילוֹ מִהֲלָךְ לֹא
 קֵנָה עֲוֹמֵד וְיֹושֵׁב לֹא קֵנָה הֵוֹלֵכְתָּא בִּכְפּוֹת
 אֲמַר רַבָּא יְכֵתֵב לָהּ גִּטָּה וְתַנּוּ בְּחֲצָרוֹ וְכֵתֵב
 שְׁטֵר מִתְּנָה עֲלִיו קִנְאֹתָהּ וּמִתְגַּרְשָׁת בּוֹ
 וְיֹרִיכָא דְרָא אֲשִׁמְעִינָ עֲבָד הוּא אֲמִינָא דְּקָא
 בְּכַד אֲבַל חֲצַר לִיגוֹר בְּמִשּׁוּם חֲצֵרָה הִבָּאָה
 אַחֲרָ מִכָּאֵן וְאִי אֲשִׁמְעִינָ חֲצַר ה"א דְּקָא
 חֲצַר אֲבַל עֲבָד לִיגוֹר כְּפּוֹת אֲמַר שְׂאִינֵי כְּפּוֹת
 מ"ל אֲמַר אֲבִי מְכַדִּי חֲצַר מֵהֵכֵא אִיתִרְבִּי
 מִיִּידָה מַה יִּידָה דְּאִיתָא בִּין מִדְּעָתָהּ וּבִין
 וְיֹרְחָה אָף חֲצֵרָה דְּאִיתָא בִין מִדְּעָתָהּ וּבִין
 עַל כּוֹרְחָה וְהָא מִתְּנָה מִדְּעָתָה אִיתָא בְּעַל
 וְיֹרְחָה לִיתָא מִתְּקֵף לָהּ רַב שִׁימִי בַר אִשִּׁי וְהָא
 וְלִיחֻת לִקְבֵּלָהּ דְּמִדְּעָתָה אִיתָא בְּעַל כּוֹרְחָה
 וְהָא וְקָא הוּי שְׁלִיחָ לִקְבֵּלָהּ וְאֲבִי אֲמַר שְׁלִיחָ
 יִידָה אִיתִרְבִּי מִשְׁלַח מִשְׁלַח אִיתִרְבִּי וְאֲבִי
 וְלִיחֻת לִקְבֵּלָהּ נָמִי אֲשַׁכְּחֵן בְּעַל כּוֹרְחָה
 וְכֵן ה"ב מִקְבֵּל גִּטָּה לְכַתּוּבָה בְּעַל כּוֹרְחָה:
 ל הֵעֵלָה שֶׁל זֵית וְכִי: שֶׁלֹּא יֵד עֲבָד

לקבל ממתנה ממנו לא
הוא אמרה לא יהא לי
לקבלה מדעתה אבל בעל
לחןו אבל הבעל עושה
וקמשוי שליח לקבלה.
ולחן ושליח (ס) קרי ביה
אביה מקבל גיטת
(מ) מוצאה והיתה ע:

יר מעבד דלג גורין משו
אמן שליחות מידה אית
אע"פ שאינו עומד בצד חס
היה דומיא דידה דמפנה
ות הוא לו אבל בשאר דבר
לא קני וא"ת רב שימי מא
טא היה לכ"ע ו"ל דרב ש
י משום יד לא מיסתבר לי
שליחות לאחר כיון דשליחות

בחן בעל ברהה. משמע שר
אלה מדעמיה חשיב שם
חזר שהיה לה קודם לכן
כולה להפקירו ולא מחגר
מקבל גמ לבתו קטנה ב
ושין למדעת אביה ולא ה
שם בקוט' ועוד אמרין
אביה מחגרשת שלא מדט

כא.

אלה מהבא ערב היוצא בו, קשה לר"י דברים הנשא (ומחזר)
 79 ק"ל) פליג ר' יוחנן ורש"י לקטס בחייב אזי ק"ל מנה בשטר
 וקולאמר הסם כחמאי מהך דערב ופי' כקונט' דפליגי אזי חשיבא הודאה
 לא"כ משמע דערב מחייב ליה חסום הודאה שמויה דנעשה ערב
 בשעת מתן מעות מדמייני' לה עלה
 והכא משמע בהכא שטרע הוא
 משעבד דנלא להסחייב מעתה ופי'
 ר"ת דהסם דלגא מפרש' חסום הודאה
 ינחא וי"ל דבתרמי' פליגי בן נגס ור'
 ישמעאל בין שכתב בשטר ואזי מודה
 שאזי ערב בין שכתב בו ואזי נעשה
 ערב כמכשיו שטרע דקמי' ערב
 הויאל' חזר חסום שטרע משמע
 דפליגי בהודאה מדלגא נקט בהא'
 לישנא ערב שלג בשעת מתן מעות
 חייב ומדמהדר ליה כפיסא' הכי שהיה
 חונק חזרו חסום דפליגי נמי בתקום
 ומייני' הכא מחנוק דמשמעבד אע"פ
 שלג היה השטר שלו ולפי' הקונטרס
 דפליגי בהודאה אע"פ דמן הויאל' עליו
 כתב יד גובה בו' שלג כתב והסם
 מחייבו ופולגומי' חסם חסם ערב
 נמי איירי כשלג חסם אלג שכתב אזי
 ערב וחסר לו השטר כפי עדים:
והילכתא בבמות. כמות וישן
 בעיני דלמשמע לקמן

הצד מהיכא איתרבי
בין מדעתה ובין בעל
בין מדעתה ובין בעל
'מדעתה איתא בעל
רבינו שמי בר אשי והא
ה איתא בעל כורחה
לה ואבי אמו שליחו'
שלחה איתרבי ואב"א
אשכחן בעל כורחה
ו קמה בעל כורחה:
: בשלמא די דעבר
לא

וְלַעֲלֹם רָבָה לֹא אֵיירִי בְּכַפּוֹת דֹּלָאִי אֲמַאי אֲחֵמֶר רַבָּה נִיעוֹר אִינוּ
גַּם דְּהוּ חָזַר הַמְשַׁמֶּרֶת שָׁלָה מַדְעָה אֲפִילוּ הִי מְשַׁמֶּרֶת לְדַעְתָּה
נִגְנוֹן שִׁדְיוֹ כְּפּוֹתוֹת בְּחָזֵל וְאֲחֵמֶר בִּידֵה לֹא הִי גַט דְּחֵזֶר מֵהֶלֶבֶת
דְּהוּמֵי אֲחֵמֶר דְּלֵי לֹא חֲזָמֶר הָעַם בְּפִיָּ' דְּבִי"מ (דף ט:)
וְיִמְנִינִי יִימֵי וְלֵהִי דָקָא מְבֻלָּה מוֹחֵל לֹא הִי גַט אֲעִ"י דְּחֵזֶר מֵהֶלֶבֶת
לְדַעְתָּה אֲלֵּא וְדֵאִי רַבָּה בְּכַפּוֹת אֵיירִי וְכִי לֹא יָדַע אֲכֵי דֵאֵיירִי
בְּכַפּוֹתוֹת הִוָּה מַנִּי לְמִיפְרָךְ מֵאִי אֵיירִי לְדַעְתָּה אִינוּ גַט מְשׁוֹם
לְדַעְתָּה מֵהֶלֶבֶת אֲפִי' מְשַׁמֶּרֶת לְדַעְתָּה נִמִּי דְּחֵזֶר מֵהֶלֶבֶת
הִיא אֲלֵּא לְדַעְתָּה מִינֵה פִּרְיָ: **אָבָר** בְּחֵזֶר לְבִינֹר מְשׁוֹם הַצִּירָה
מִתְחַלְתָּה הִכָּה לְחֵזֶר מִכָּאן וְיִ"ל לְדַעְתָּה וְדֵאִי לֹא גִזְרִין דֵאֵיירִי בְּכַפּוֹת
אָבָר ב'ו' וְדֵאִי דְּבִפְיָ' (דף י:) אֲמַאי דְּחֵזֶר מְשׁוֹם דֵּה אֲחֵמֶר
וְיִ"ל וְדֵאִי דְּקֵי מִכָּה שְׁלִימוֹת דְּחִין לְאֵדֶם שָׁלֵן בְּכַפּוֹת אֲחֵמֶר
וְיִ"ל בְּכֵל כְּרַחֵם הַתְּחַרֵּךְ מִכָּה שְׁלִימוֹת וְיִ"ל דְּרוּקָא שְׁלֵמָה שָׁלֵן בְּכַפּוֹת
בְּעִין דְּוִמֵי רִידָה דֹּלָאִי חָזַר מֵהֶלֶבֶת אֲמַאי לֹא קִנָּה מִקְנֵה מְטַעַם
קִשְׁיָא לִיָּה אֲטוּ לֹא יָדַע שְׁלִימוֹת מוֹשֵׁל וְשִׁלְחָה אֲחֵמֶרצִי הִיא כִּרְיִיתָא
וְיִ"ל כִּכְרִי אֲשֶׁתָּן שְׁלִימוֹת מִתְחַרֵּשֶׁת בְּלֵא הִנֵּגַת גַּט לִידֵה אֲבִי"ג
לְמִימַר קִפְדִּי קָרָא אֲחֵמֶר לְהִיא דְּוִמֵי דִיד וְאֲבִי מִדְרָל לִיָּה דִּין
מִתְחַרֵּשֶׁת מוֹשֵׁל וְחָזַר אֲחֵמֶרצִי מְשׁוֹם ד':

וְלֹאֵר לִפְנֵי אִי־תִבְרָא שְׁלִיחוֹת מִידֵה נִיחָא כִּיּוֹן דְּלֹאֲשָׁחוֹן שְׁלִיחוֹת צַעֲרֵי
 דְּמוֹתֵי דִידֵה וְיִמְיֵה דְחֹזֵר מִתְּנֵה מִי אַעֲרֵי דְלֵמָּה צַעֲל כְּרֹחַ מִיּוֹר
 וְנִין בְּזוּרֹק (וְלִקְחֵן עֵז) שְׁלִיחוֹת וְאוֹמֵר רִבְיּוֹ יֵאֵמֵר דְּלֵמָּה דְּמִדּוּשׁ לֶכֶן
 עֵל דִּין אֲבָל שְׁמִירָה דְלֹאֵף אִי אַפְשֵׁר לֵי אֲנִי לִנְצֵב בְּזוּס עֵינִין שְׁלֵל
 בְּרַחֲמֵי וְאִפְרִי צַעֲל כְּרֹחַ שֶׁל אֵב מִתְגַּרְסֵּת כְּשִׁנּוֹת לִי צַעֲל כְּרֹחַ
 גִּירוּשִׁין דְּצַעֲרֵי צִין הִיא צִין אֲבִיב פִּירוּשׁ כִּיּוֹן דְּצַעֲל כְּרֹחַ שֶׁל אֵב
 וְסֵם נִעְרֵה מִהוּ חֲשֻׁעָה שְׁלִיף לִקְבֵּל גִּיטֵה מִיד צַעֲלֵה כִיד אֲבִיב מִיחָא
 כְּמוֹ שֶׁהִיא מִקְבֵּלֶת שְׁלֵל מִדְעוּתוֹ אִפְלִיּוֹ אֵם כִּחֲזֵר אֲבִיב מִיחָא:
 עַל

31

עין משפט
זר מצוה

כב א מ"י פ"ד מ"ח
מחל' תולס' א' מחל'
עשין כ' תולס' ח"מ ס'
קטע סעף ד'
גב ב' מ"י פ"ד מחל'
גירוש' סלס' א' מחל'
עשין כ' תולס' א"ש' ס'
סעף סעף ד'
דב ד' מ"י פ"ד ס'
מחלס' גירוש' ה'
ז' (ו"ח"מ) מחל' עשין כ'
תולס' א"ש' ס' קלט'
סעף (טו' א' יח')
הב ז' מ"י פ"ד מחלס'
ז'ה' תולס' א' מחל'
עשין כ' תולס' ח"מ ס'
רמח סעף ד'
וה ח' מ"י פ"ד מחל'
עשין כ' תולס' יח'
מחל' עשין כ' תולס' א"ש'
ס' קח' סעף ד'

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
בה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואב"א וכו'
דיבולת להפקידו. קשה לי
הא מ"מ משכחת בחזר
דקטנה שהוא כפ"כ דא"י
להפקיד:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה והילכתא
וכי' דאמר רבא כמב וכו'
דהויא ליה חצר:

תוספות רי"ד

ת"ש האשה כוחבת את
האשה והאיש כוחב את
שכובי האשה קיום הט
אלא בחותמיו, פ"י אלמא
האשה כוחבת גיטה בניד
לה ונתנו לבעל והבעל
מחלם ונתנו לה
מגרשה כו ופ"ט שם.
האשה ידעת להקטן.
ומהבא מוכיח שצריך
הספור להקטן הגידי
הדיו והקולמוס ובעל
כדי שיהא הכל שלו: ועל
הדל שבו ונתן לה
את העצב ותוסק ודבר
שיכול להוסיף את העצב
במדתו ור' אלעזר הוא א
סבור אמאי אפילו חזמא
ר' ימיא ור' ברכותה עסקה: